

„Uprostřed zimy jsem v sobě objevil věčné léto“.

Albert Camus

III. ročník

www.scskutek.cz

Zima 2015

Obsah:

Úvodní slovo.....	3
Ohlédnutí za děním v SC aneb Co se stalo.....	4
Plánované aktivity na zimu aneb co se bude dít v SC.....	5
Krok k lepšímu životu v SC.....	6
Cestovatelské okénko – Něco z historie Nové Hradky.....	7
Zimní svátky a pranostiky.....	10
Trochu teorie o běžných věcech ...O knize.....	16
Chvilka poezie.....	19
České vynálezy.....	20
Zookoutek - Hipoterapie.....	22
Blahopřejeme.....	26
Přivítali jsme.....	27
Rozloučili jsme se.....	27

Vážení obyvatelé a zaměstnanci SeniorCentra Skuteč,

sešel se rok s rokem a opět je tady ten krásný čas, kdy se blíží, snad nejkrásnější svátky v roce, Vánoce. V tento adventní čas bychom se měli na chvíli zastavit a podívat se zpět na právě uplynulý rok 2015. Co milého nás potkalo, co jsme dokázali, ale vzpomeneme si i na ty, kteří se už s námi nemohou těšit na nadcházející Vánoce.

Za každým z nás něco v uplynulém roce něco zůstalo. Ať už je to péče o Vás – obyvatele našeho domova, nebo třeba jen úsměv, který někoho potěšil. Dovolím si popřát Vám všem, jak obyvatelům domova, tak i zaměstnancům krásné a příjemné prožití Vánočních svátků s těmi které máte rádi a kteří mají rádi Vás, a do Nového roku 2016 především pevné zdraví, klid pohodu a osobní i pracovní úspěchy.

Váš

Josef Tumpach, ředitel SCS

Ohlédnutí za děním v SeniorCentru aneb Co se stalo...

V uplynulém podzimním období jsme v SeniorCentru společně zažili několik krásných chvil.

Na konci měsíce září jsme vyrazili do nedalekého lomu v Leštince, kde pro nás byla připravena zajímavá přednáška o o lomu a jeho historii. 30. 9. navštívila Skuteč opravdová hvězda hudebního nebe paní Eva Pilarová a její koncert potěšil mnohá srdce našich klientů.

Měsíc říjen byl taktéž protkaný zajímavými událostmi. 6. 10. se uskutečnil Den otevřených dveří, tentokrát spojený se Slavnostním předáním střechy budovy PE do užívání. Následovali hudební zážitky - představení Pygmalion v KSS 7. 10. a také ochutnávka muzikoterapie v SC.

Besídky ve dnech 14. 10 a 21. 10. nazvané „S vůní cibule a chutí jablek“ byly laděné v opravdu podzimním duchu s tematickým zaměřením na plody podzimu. K ochutnání byly slané i sladké jablečné či cibulové speciality.

Listopadový čas je již tradičně spojen s Vánoční výstavou, která měla velký úspěch. Začátek prosince byl nabitý akcemi. 2. 12. vyrazili klienti SC do Pardubic na výstavu vánočních dekoračních předmětů konanou v prostorách Pardubického kraje. 4. 12. zavítali do SeniorCentra se svou nadílkou

Mikuláš s čertem a andělé. 11. 12. přišly naše klienty se svým hudebním vystoupením potěšit dětičky z MŠ Ležáků.

Účast na kulturním zápolení v recitační soutěži zvané Zámecký šotek, která se konala dne 19. 11., byla opět korunována úspěchem – umístěním na přední příčce paní Chmelařové.

Počátkem prosince v SeniorCentru proběhla i výstava fotografií krajin a památek České republiky s názvem „Vyfoť si vzpomínky“.

Plánované aktivity v zimě aneb co se bude dít v SC

Leden - Posezení s harmonikou, Music kino

Únor – Masopust, Výlet do světa železnic

Březen - Mezinárodní den žen

Pravidelné nákupní výlety.

Termíny jednotlivých akcí budou včas zveřejněny.

Krok k lepšímu životu v SC...

SC zakoupilo židle do tělocvičny i do jídelny PE a speciální sprchové židle do centrální koupelny na obě budovy. Pro klienty a jejich lepší pohyb po zařízení přibyly do vybavení SC nové invalidní vozíky a chodítka, pro bezpečnost neklidných klientů fixační pásy a polohovací křesla. Pro snadnější převoz imobilního klienta - při nenadálé krizové situaci, byly pořízeny evakuační podložky.

Rehabilitační pracovnice mají k dispozici pro klienty nový pneuven MEDI, ošetrovatelský personál blixér na úpravu stravy a pojízdné jídelní stolečky tzv. krmíky pro klienty stravující se na pokoji. Dále došlo k pořízení nových světel, která projasní dny prožité v SC. V jídelně PE máme také nová skla na stolech, jež zkulturní stolování klientů.

Cestovatelské okénko – Něco z historie Nové Hradý

Historie Nových Hradů začíná někdy v polovině 12. století, kdy podle názvu osady „**Boží dům**“ je zřejmé, že zde již stával kostel. Krátkodobě zde zřejmě pobývali i **benediktínští mniši**, když v r. 1145 museli uvolnit svůj klášter v Litomyšli řádu Premonstrátů. Benediktýni si krátce nato založili nový klášter v Podlažicích, ke kterému patřilo až do husitských válek téměř celé Novohradsko. Osada Boží dům však zůstala majetkově spojena s Litomyšlí a zdejším biskupstvím. Na konci husitských válek nový majitel Litomyšle, **hejtman Zdeněk Kostka z Postupic** vybudoval na kopci nad osadou pozdně gotický hrad a nazval jej Nový Hrad. Odtud potom název osady Nové Hradý a panství Novohradské.

Odtud potom název osady Nové Hradý a panství Novohradské.

Původní pozdně gotický hrad byl v 16. století přestavěn na pohodlné renesanční sídlo, přišla však třicetiletá válka a s ní švédská vojska, která

renesanční zámek vyloupila a zničila. V té době patřilo panství šlechtickému knížecímu rodu **Trautsonů**. Majitelé zde však pobývali velmi zřídka a zámek byl sídlem hospodářské správy. Změna k lepšímu přichází až r. 1750 kdy celé novohradské panství zakupuje **ctihodná paní Anna Barbora hraběnka Harbuval de Chamarè**. Rod Harbuval Chamarè byla původem francouzská šlechta.

Jediný syn Anny Barbory – Jan Antonín Harbuval hrabě Chamarè – je historicky nejvýznamnější postavou Nových Hradů, neboť to byl on, kdo se rozhodl postavit si zde novou rezidenci. Pan hrabě **Jean-Antoine**

Harbuval de Chamarè byl všestranný, technicky nadaný a moderně smýšlející šlechtic, který zde vybudoval rezidenci ve stylu francouzských venkovských letních sídel, zámku pohodlného, světlého, velice zdobného, prosluněného a architektonicky čistého. Zámek byl stavěn v letech **1773 – 1777** a je ukázkou **čistého rokoka**, jedná se o unikátní rokokovou stavbu u nás. Budova nebyla nikdy v pozdějších dobách přestavována. Sestává ze dvou protilehlých křídel, zrcadlově obrácených, přičemž ze vstupního vestibulu vedou nahoru dvoje schodiště, ústící do hlavního sálu. Zámek je často pro svoji historickou hodnotu a krásu nazýván **Malý Schonbrunn** či **České Versailles**.

Rod Chamarè postupně chudnul, a tak začátkem 20. století celé panství přechází ze šlechtického držení do rukou nových majitelů, kteří se střídají a zámek dále pustne.

Až roku 1935 celé panství zakupuje **pan Bartoň rytíř z Dobenína**. Bartoňové byli textilní magnáti z východních Čech. Na zdi vidíte erb rodu Bartoňů, kde se ve druhém kvadrátu nacházejí dva překřížené tkalcovské člunky jako

symbol textiláctví. Před druhou světovou válkou byl nejenom celý zámek ale i celý zámecký areál kompletně opraven.

Za války byl zámek zabrán Němci, střídali se zde příslušníci Hitlerjugend i SS. V r. 1948 po převzetí moci komunisty majitelé emigrovali do ciziny a zámek se dostal pod státní správu. Do východního křídla byla nastěhována **základní a měšťanská škola**, v západním křídle byla instalována nádherná expozice rokokového umění (nábytek, sochařská díla, obrazy, porcelán, sklo, kamna), která vydržela do r. 1990, kdy podle nových restitučních zákonů byl veškerý majetek navrácen původním majitelům. Ukázalo se však, že restituenti nemají zájem zámek držet ve svém vlastnictví, a tak jej nabídli k prodeji. Roku 1997 zchátralý zámek zakoupila rodina Kučerova z Prahy a začala s velkou rekonstrukcí celého zámeckého areálu, která probíhá až dodnes.

<http://www.obecnovehrady.cz/obec-nove-hrady/historie/>

Zimní svátky a pranostiky

Advent

Slovo Advent vzniklo z latinského adventus, to jest „příchod“. V křesťanském světě tento výraz označuje příchod Mesiáše, který se uskutečnil vtělením Ježíše Krista. Je to vlastně doba očekávání příchodu Mesiáše. Advent začíná v neděli, která je nejbližší svátku sv. Ondřeje (30. 11.).

Přípravná doba na Vánoce tedy zahrnuje čtyři neděle před Štědrým dnem. Tyto neděle se nazývají železná, bronzová, stříbrná a zlatá. Pamětníci si jistě dobře vzpomínají, že za totality byly obchody o sobotách a nedělích zavřeny, ale poslední dvě neděle před Vánocemi byly otevřeny, byla to takzvaná stříbrná a zlatá neděle. Na adventním věnci jsou umístěny čtyři svíce a každou adventní neděli se zapaluje jedna svíce.

Adventní doba byla dobou postní, v níž platily zásady střídmosti v jídle a pití. V adventní době platil zákaz zábav, tance a zpěvu. Byly již ukončeny veškeré polní práce a lidé na venkově měli přece jen více volného času. Lidé se vzájemně navštěvovali, besedovali, chodili na bohoslužby a zbožně rozjímali. Adventní půst končil na Štědrý večer s východem první hvězdy, a pak rodina zasedla k slavnostní

štědrovečerní večeři. Štědrý den souvisí s následujícím velkým křesťanským svátkem, Božím hodem vánočním.

Poněvadž naši předkové vymezovali den jinak než my, nový den u nich nezačínal půlnocí, ale již západem slunce. Z těchto starých časů se nám uchovala doba prosincových nadílek. Tak sv. Mikuláš naděluje již večer 5. prosince a Ježíšek na Štědrý večer 24. prosince, ačkoliv právě následující den 25. prosince se slaví jako Boží hod vánoční, den narození Ježíška.

Zdroj: <http://www.stastniseniori.cz/zvyky-a-tradice/advent.html>

Pranostika v adventu

Když na první adventní neděli nastane daleko široko krutá zima, potrvá čtyři neděle.

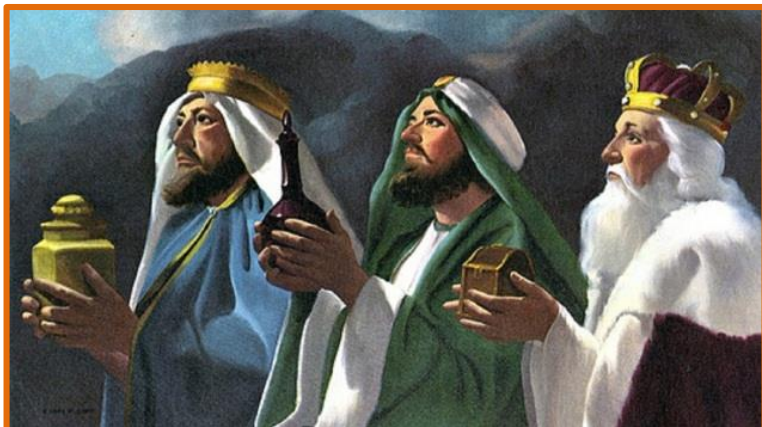
Začne-li zima až s adventem, potrvá deset týdnů.

Chodí-li se v adventu bez kožicha, bude se v posteli jistě nosit.

Je-li prvního adventu mrazivo, bude zima trvat osmnáct neděl.

Tři králové

Mudrci z Východu, tradičně označovaní jako **Tři králové**, jsou postavy z Matoušova evangelia, které navštívily Ježíše krátce po jeho narození v Betlémě a přinesly mu dary, zlato, kadidlo a myrhu. Upřesnění, že byli tři, že to byli králové a

jejich jména, nejčastěji Kašpar, Melichar a Baltazar, přinesla až pozdější tradice, v Novém zákoně se tyto údaje nevyskytují.

V západní liturgické tradici je svátek Tří králů ztotožněn se slavností Zjevení Páně a církev jej na Západě i Východě slaví 6. ledna. Tento svátek je svou podstatou totožný se slavností Narození Páně, je dvanáctým dnem Vánoc a fakticky jím Vánoce vrcholí a končí. Svátek Tří králů upomíná na okamžik, kdy se Kristus zjevuje nejen izraelskému národu, ale všem; dává se rozpoznat jako král všech, které zastupují mudrcové z daleka.

Pranostiky o třech králech

Na Tři krále o krok dále.

Na Tři krále mrzne stále.

Na Tři krále mnoho hvězd - urodí se hodně brambor.

Třpytí-li se hvězdy tu noc před Třemi králi, rodí se hojně bílí beránci.

Zdroj: <https://cs.wikipedia.org/>

Masopust

Možná v tom máte taky trochu zmatek – kdy se vlastně ten masopust slaví a co to je za svátek. V minulosti se slavilo všude ve stejný čas, nyní se všelijaké masopustní obchůzky,

reje a veselice slaví dva víkendy po sobě.

Pod názvem masopust se skrývá celé období od Tří králů až do začátku postní doby, hlavně však poslední tři dny, jímž toto období končí. Na Moravě se označuje jako

fašank, fašinek nebo ostatky.

Nejde o církevní svátek, ale byl zařazen do církevního kalendáře, takže jeho termín se určuje podle Velikonoc. Odehrává se před Popeleční středou, která zahajuje předvelikonoční postní období. A protože Velikonoce jsou pohyblivým svátkem, může být masopustní neděle v rozmezí od 1. února až do 7. března.

Přípravou na masopust býval čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný "tučný čtvrtek" či "tučňák". Panovalo přesvědčení, že v tento den má člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle.

Bývalo však i několik tradičních masek, které se objevovaly každoročně. Mezi ně patřil např. medvěd, někdy vedený na

řetězu medvědářem. Jinou tradiční maskou bývala tzv. klibna (= šiml, kobyla, koníček), skrývající často dvě osoby. Objevovala se i maska s jezdcem na koni, Žid s pytlím nebo rancem na zádech, bába s nůš, kominík se žebříkem, kozel a mnoho dalších.

Tučný čtvrtek

U nás se masopust slaví tři dny. Přípravou býval "tučný" čtvrtek před masopustní nedělí s pestrým jídelníčkem včetně masa – původně se jedlo hovězí, jehněčí a zvěřina, od 19. století nastoupila obliba zabijaček a tradiční vepřové pečeně s knedlíky a zelím, zapíjené pivem. V té době se také začala za masopustní jídlo považovat pečená husa. Panovala přesvědčení, že na tučný čtvrtek musí člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle.

Taneční neděle

Hlavní zábava začínala v neděli. Po bohatém obědě se všichni chystali na taneční zábavu, která se často protáhla až do rána... V každém kraji si lidé vymysleli jiné názvy a jiné zvyklosti. V Praze vznikly v 18. století masopustní plesy zvané reduty, určené pro bohatší vrstvy.

Maškarní úterý

Vyvrcholením masopustu bylo úterý, kdy se pořádaly průvody maškar nebo hrály žákovské divadelní hry. Nejoblíbenějším námětem byl soud s opilcem Bakchusem.

Na konci masopustu o "bláznivých dnech" (poslední 3 dny) se nemá nikdo ženit, jinak prý budou bláznit oba manželé.

Pranostika o masopustu

Kdo v masopustě moc dělá, v létě to odleží.

Jaké je počasí o Masopustní neděli, takové bude na sena, jak je na Masopustní pondělí, takové počasí očekávej na žitné žně, a jak o Masopustním úterý, tak bude na žně pšeničné.

Jedí-li se koblihy na slunci, budou se malovaná vejce jíst na peci.

Jsou-li o masopustě dlouhé rampouchy, je úrodný rok na mouchy.

Zdroj: http://alik.idnes.cz/kde-se-vzal-masopust-a-proc-je-pokazde-jindy-fe3-/alik-alikoviny.asp?c=A100219_090334_alik-alikoviny_mrk

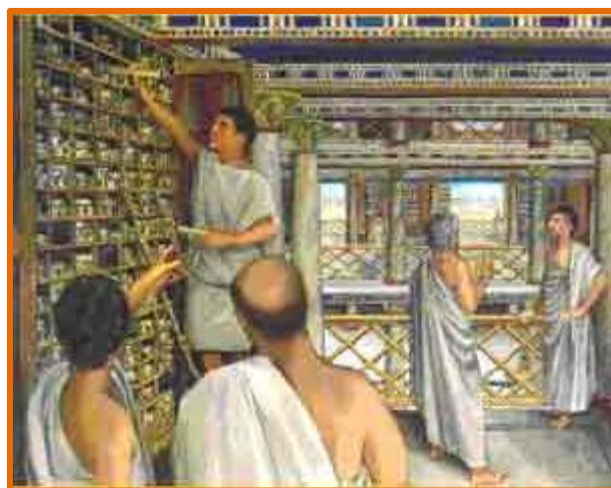
Trochu teorie o běžných věcech O knize

Kniha je sešitý nebo slepený svazek listů nebo skládaný arch papíru, kartonu, pergamenu nebo jiného materiálu, popsáný, potištěný nebo prázdný s vazbou a opatřený přebalem.

Kniha je též literární práce nebo hlavní oddíl této práce. Kniha publikovaná v elektronické formě se nazývá elektronická kniha (e-kniha) nebo e-book.

Knihovní a informační věda definuje knihu jako monografii pro její rozlišení od periodických publikací jako jsou časopisy nebo noviny.

Osoba se zaujetím pro knihy je označována jako bibliofil nebo knihomil. Člověk s chorobnou touhou psát knihy je označován jako grafoman, s nutkáním vydat vlastní knihu typoman.

Ústní podání (řeč, tradice, doslech) je nejstarší způsob rozšiřování zpráv a příběhů. Po zavedení písma v starověkých civilizacích byly informace zapisovány na hliněné destičky, ostraka, papyrus (Alexandrie, Byblos) nebo pergamenové svitky (Pergamon). V té době se objevují první knihovny (bibliotéky) pro jejich skladování (např. Alexandrijská knihovna).

Pergamenové svitky byly později postupně nahrazovány kodexem, což je svázaná kniha se stránkami a hřbetem, tedy forma většiny knih dodnes. Pro svitky byl nejčastěji používán

papyrus, pro kodexy pergamen. Ten byl ve 14. století v Evropě nahrazen lacinějším papírem původem z Číny.

Před objevem knihtisku (v Číně) a zavedením tiskařského lisu byly všechny knihy psány ručně (rukopis). To je také činilo drahými a vzácnými. V raném středověku si knihy mohla dovolit jen církev, univerzity a bohatí a často bývaly připevněny řetězy k polici nebo ke stolu proti odcizení.

V polovině 15. století začaly být knihy v západní Evropě vyráběny blokovým tiskem (technika byla na východě známá už staletí předtím). Při blokovém tisku byl obrysový obraz celé stránky vyřezán ze dřeva. Matrice mohla být mnohokrát natřena inkoustem a použita na reprodukci kopií dané stránky. Výroba celé knihy byl ale stále náročný proces, vyžadující ručně řezanou desku pro každou stránku. Dřevěné desky také nebyly velmi trvanlivé a snadno se opotřebovaly nebo poškodily.

Nejstarší datovaný exemplář kopie pořízené blokovým tiskem uchovává Britská knihovna. Desku našel v roce 1907 archeolog Marc Aurel Stein v ohrazené jeskyni u Tun-chuangu v severozápadní Číně. Tiráž na konci obsahuje: *Uctivě vyrobil pro obecnou volnou distribuci Wang Jie ve prospěch svých dvou rodičů třináctého dne čtvrtého měsíce devátého roku Xiantongu (tedy 11. května 868).*

Čínský vynálezce Pi Sheng kolem roku 1045 vyrobil pohyblivé litery z kameniny (žádné příklady jeho tisku se ale nezachovaly). Znaky a zarovnávací výplně vkládal do mělké přihrádky a zaléval je horkým voskem. Po ztuhnutí vosku šla přihrádka s písmeny používat na tisk celých stránek.

Když Johann Gutenberg v 15. století zavedl knihtisk s kovovými pohyblivými literami, knihy začaly být levnější a široce dostupné. Odhaduje se, že před objevem tiskařského lisu bylo v Evropě vytvořeno ročně jen asi 1000 různých knih. Knih tisk představoval radikální změnu, kdy jedné knihy mohly být najednou vytištěny statisíce exemplářů. Např. jen dílna Hanse Luffta, tiskaře ve Wittenbergu, vytiskla mezi lety 1534 a 1574 více než 100 000 výtisků Lutherovy bible.

Další staletí znamenaly zlepšení tiskařského lisu i současně i podmínek pro svobodu tisku postupným uvolňováním přísných zákonů cenzury. V polovině 20. století knižní produkce v Evropě byla přes 200 000 titulů ročně.

Na přelomu druhého tisíciletí byl dostupný internet a rozšiřuje se elektronická kniha.

Zdroje: <http://www.inflow.cz/files/vyroba-knihy.pdf>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Kniha>

<http://www.stastniseniori.cz/zabava/o-papiru.html%2022/>

Chvilka poezie

Číst se musí.

Čtení je klíč ke všemu,

je to jen taková zkratka a
způsob,

jak se dozvědět

co si myslely desítky generací

před námi o životě a lásce.

Když se Vám někdy nedaří,

jak byste si přáli,

usmějte se a nezatěžujte si tím hlavu.

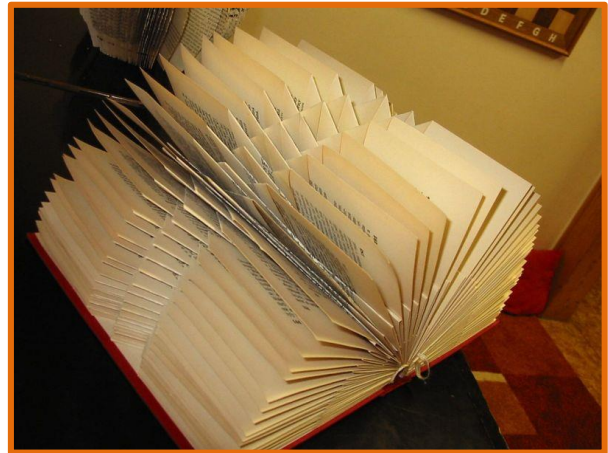
Když se to nespraví ani na chvíličku

a starostí bude nad hlavu,

zaplaťte si chvíličku.

Svou líc vám ukáže opět štěstí.

Hezky bývá po každém dešti.

S úctou věnuji celému SeniorCentru

Hanzl Jiří

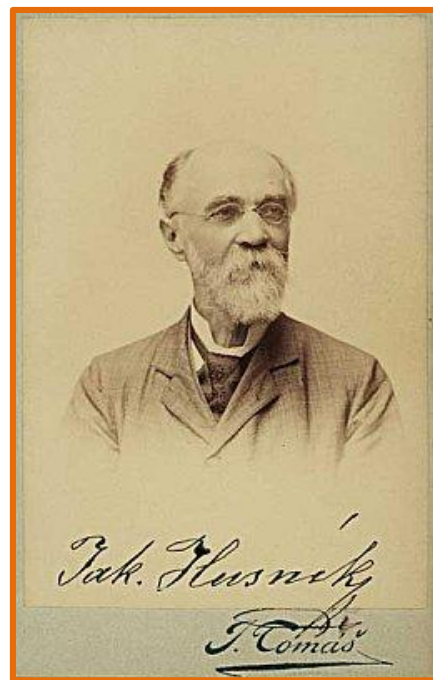
České vynálezy

Vývoj tiskařských a reprodukčních technik

Nové tiskařské a reprodukční techniky vzešly z práce českého malíře, grafika a vynálezce **Jakuba Husníka**.

Jakub Husník se narodil 29. března 1837 ve Vejprnicích. Jeho otec byl lesníkem na lobkovickém a později konopišťském panství.

Vystudoval piaristické gymnázium v Praze, později malířskou akademii, kde se setkal s Karlem Klíčem, pozdějším vynálezcem hlubotisku. Dále studoval malířství v Antverpách u profesora van Leriuse. Po návratu bydlel v Benešově. Pro kostely v nedalekých Kolovratech

a Karlovicích namaloval v roce 1861 obrazy na oltáře. Prvním jeho významnějším vynálezem byly dvoutónové fotografie.

Zdokonalil způsob reprodukce fotografických obrazů – tzv. fotolitografii. Postupně svůj vynález vylepšil natolik, že byl schopen docílit i 1000 otisků.

V lednu 1869 podepsal Husník smlouvu s J. Albertem, mnichovským dvorním fotografem, jež se věnoval témuž problému. Podstatou smlouvy byla dohoda o přenechání želatinové fotolitografie k volnému užití.

Husník se rozhodl zřejmě správně, neboť vybavení tiskárny J. Alberta nebyl schopen konkurovat. Tato smlouva však na delší čas zabránila poznat pravého vynálezce, jelikož se Husník zavázal zachovat o vynálezu mlčení.

Ve světě se pak nějaký čas mluvilo neprávem o albertotypii. Až později vyšel najevo i Husníkův hlavní podíl na vynálezu, který uznal i německý tisk. V roce 1873 spolu s Karlem Klíčem ve Vídni zaváděl tisk cenných papírů a dosahoval takové dokonalosti, že kopie nebylo možné rozeznat od originálu.

V roce 1878 zakládá Husník svou vlastní dílnu a fotoateliér, kde vyrábí fotolitografický přetiskový papír na který získal patent. V roce 1887 obdržel rovněž patent na klihotypii. Od roku 1888 se také zaměřil na zpracování dalšího ze svých vynálezů – tisku vodoznaků. Krom tiskařských technik sestrojil a v roce 1869 výhodně prodal svůj vynález zvaný kličkař, který měl zamezit trhání nití v šicích strojích.

Jakub Husník zemřel po nebývale plodném životě vynálezce 26. března 1916 v Praze.

Zdroj:

<http://www.inflow.cz/files/vyroba-knihy.pdf>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Kniha>

<http://www.stastniseniori.cz/zabava/o-papiru.html%2022/>

Zookoutek

Další formou animoterapie je tzv. Hipoterapie

Hipoterapie je obor hiporehabilitace a je to název pro všechny aktivity a terapie v oblastech, kde se setkává kůň a člověk se zdravotním znevýhodněním / specifickými potřebami. Je to fyzioterapeutická metoda využívající jako pomůcku speciálně připraveného koně, konkrétně pohybu jeho hřbetu v kroku. Tento pohyb je střídavý, rytmicky a cyklicky se opakuje. Nabízí stimulaci, která přímo ovlivní motorické chování klienta aktivací všech úrovní centrální nervové soustavy. Kůň je vždy veden vodičem a klient je z hlediska ovládání koně pasivní (nejedná se o ježdění na koni).

Hipoterapie je fyzioterapeutická metoda, která působí na klienta prostřednictvím pohybových impulzů, vznikajících při koňské chůzi. Přenosem těchto impulzů přes koňský hřbet na klienta, který na koni sedí či zaujímá jinou, jeho možností odpovídající polohu (vleže na břiše, s oporou o předloktí atd.), dochází k oslovení centrálního nervového systému – mozku. Ten musí nejen zpracovat vjemy o změnách, které nastávají při kontaktu s pohybujícím se koňským hřbetem, ale i vyslat adekvátní rozkazy k tomu, aby organizmus reagoval správně a v rámci rovnovážných reakcí. Díky tomu, že kůň má velice podobný pohybový stereotyp chůze jako člověk, nutíme tak centrální nervový systém

pohybově znevýhodněného člověka zpracovávat a vysílat vjemy a příkazy, které by za normálních okolností vysílal při lidské chůzi. Je tak možno docílit pokroků právě v rehabilitaci pohybu u dětí i dospělých tam, kde je postižena koordinace, rovnováha a vývoj vzpřimování.

Hipoterapie může také působit preventivně tam, kde z důvodu onemocnění dochází k degeneraci či přerušení nervových drah, řídících pohyb. Čím déle je možnost organismu připomínat jeho správnou funkci, tím více se oddálí negativní vliv degenerativních onemocnění či následků úrazu na hybnost člověka. Zároveň se připravují vhodné podmínky pro aplikaci klasických fyzioterapeutických metod (např. Vojtova metoda), kterými má být vždy kvalitní hipoterapie doplněna.

Mezi první zmínky o léčebných účincích jízdy na koni patří již slavné vyznání T. G. Masaryka, že jízda na koni je nejrychlejší tělocvik, protože se cvičí najednou celé tělo, plíce a srdce. Skromné

začátky hiporehabilitace v naší republice se datují od roku 1947, zejména při léčbě pohybových poruch po dětské obrně. V Hucul Clubu ve Zmrzlíku u Prahy zahájili novodobou hipoterapii v roce 1976 ve spolupráci s profesorem Karlem Lewitem a to jako první středisko ve střední Evropě. Poté se hipoterapie rozšířila do rehabilitačního ústavu v Chuchelné u Opavy pro dětské klienty, kam v roce 1979 fyzioterapeutka

Helena Hermach-Lewitová dovezla 2 huculy ze Zmrzlíku a také metodiku a zkušenosti i ze zahraniční stáže. Hipoterapie jako další metoda léčebné rehabilitace se začala poté rozšiřovat do lázní Karviná-Darkov, Luže-Košumberk a ústavů sociální péče (Zbůch). V psychiatrických

léčebnách (Praha-Bohnice) a na mnohých dalších místech se začalo rozvíjet léčebně pedagogicko-psychologické ježdění. Rozvoji hiporehabilitace pomohla i odborná podpora osobností v oblasti rehabilitace, jako Doc. MUDr. František Véle, CSc., primář MUDr. Lubor Zahradka, profesor Karel Lewit.

Na společných fotografiích jsou koníci Polyna a Charlie z rodinné Farmy ze Skutíčka od paní Petry Brichtové, kteří nás přišli navštívit na Trampský potlach 24.6.2015.

„Miluj koně a pokus se mu rozumět, aby ti mohl důvěřovat. Buď šťastný z malých pokroků na sobě a svém koni, pak dosáhneš hravě velké věci." Egon Von Neindorff

Modlitba koně

Nasyť mne, pane, napoj mne a dej mi čistou, prostornou stáj,
když skončena je denní práce.

Mluv se mnou, neboť Tvůj hlas mi nahrazuje otěže.

Budeš-li ke mně laskavý, budu Ti
sloužit s radostí

a najdeš místo v mém srdci.

Netrhej otěžemi, prosím, nesahej po
biči, jdem-li kupředu.

Dej mi čas, abych pochopil Tvůj
záměr.

Nebij mne, když Ti nerozumím.

Neměj mne za nepozorného, když nesplním Tvou vůli -
možná,

že sedlo nebo podkovy nejsou v pořádku.

Neuvazuj mne příliš krátce a nestříhej mi ocas,

který je mou jedinou zbraní proti mouchám a komárům.

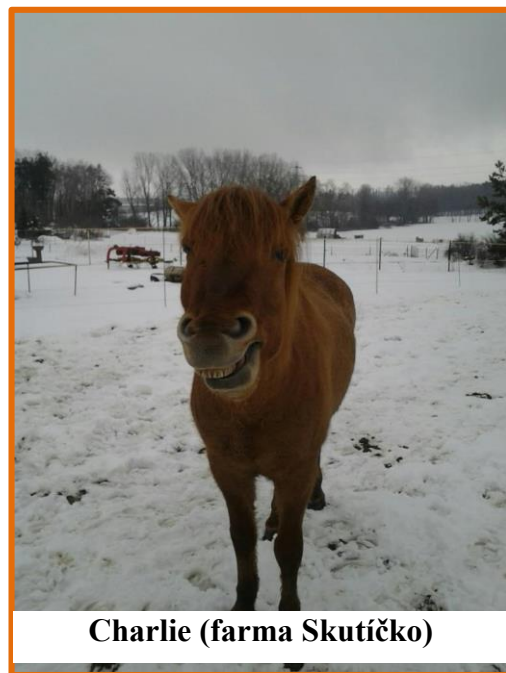
Až poznáš, že se mé dny krátí, až Ti již nebudu moci sloužit,

můj milovaný pane, nenech mne, prosím,

hladovět a mrznout a neprodávej mne.

Bud' tak dobrotivý a připrav mi rychlou, milosrdnou smrt

a Bůh se Ti odmění zde i na věčnosti.

Charlie (farma Skutíčko)

Zdroj: <http://www.kone-vse-kolem.estranky.cz> <https://cs.wikipedia.org/wiki/Hiporehabilitace>
<http://farma-skuticko.webnode.cz> **Zpracovala: Zuzana Krkošková**

Blahopřejeme všem oslavencům a oslavenkyním, kteří v následujících měsících oslaví své narozeniny:

Prosinec:

Douba Jan
Cachová Marie
Krejsová Marie
Konrádová Marie
Hladíková Věra
Kynclová Eva
Lelková Libuše
Cepl Josef
Pravda Jan

Únor:

Vacková Marie
Zachová Marie
Altová Marie
Absolonová Jiřina
Hellerová Jarmila
Chasáková Dana
Kajzrlíková Zdeňka
Medek Antonín
Harant Kryštof
Kubová Marie
Ročňová Miruška
Kolářová Věra
Jedlička Jaroslav
Hanušová Zdeňka

Leden:

Minář Petr
Gregorová Vlasta
Holub Vladimír
Novotná Jaroslava
Urbanová Marie
Kašpar František
Čáslavská Bohumila
Stehno Jaroslav
Pýchová Božena
Andrlíková Marie
Michalcová Zdeňka
Svobodová Věra
Sopoušková Marie
Ceplová Marie
Severýnová Marta
Chvojka Josef
Brázda Jiří
Stránský Ladislav
Chalupníková Jiřina

V minulých třech měsících jsme v SC přivítali nové klienty:

Svoboda Josef
Sochor Bohumír
Brázda Jiří
Brázdová Margita
Kroutilová Jarmila
Pravda Jan
Durda Antonín

Procházková Milada
Ceplová Marie
Talacková Libuše
Bromová Irena
Málek Lubomír
Cachová Anna
Kolářová Věra

Pan Pinkava Jaromír odešel do jiného zařízení, tímto mu
přejeme hodně zdravíčka a ať se mu daří.

V období od září do konce listopadu nás opustili:

Blažejovská Jarmila
Kratochvílová Františka
Šípková Jindřiška
Špaček Jaroslav
Adel Bedřich
Mrázková Růžena

Dudková Miloslava
Koupil Ladislav
Macháčková Marcela
Rybenská Eva
Talacková Milada
Zitková Jiřina
Brdíčková Ludmila

Vzpomínáme.

KAVÁRNA

Otevírací doba:

Pondělí	12.30 – 13.00
Úterý	12.30 – 13.00
Středa	12.30 – 13.00
Čtvrtek	12.30 – 13.00
Pátek	12.30 – 13.00

Kavárnu najdete v hlavní jídelně střediska PE.

Zpravodaj vychází jako čtvrtletník SeniorCentra Skuteč.

Příspěvky můžete zasílat na email: Machackova.Eliska@scskutec.cz.